

La Font

Per Maria F. Noguera

Una dissortada carrera de llessions va fer tallar en sec una carrera esportiva a l'ATP, ara fa dos anys i mig.

Avui, Carles, entrena a joves tennistes que aspiren a les places privilegiades del rànking.

Carles Martínez

Tennista exjugador ATP

Nascut a Mollet, el setembre farà 28 anys, va començar a jugar al Club Tennis Mollet, el Calderí, els dissabtes al matí. Allò que era un hobby als 11 anys, va anar guanyant hores i més hores de la seva vida. Als 15 ja entrenava pel matí i estudiava per la tarda i un any més tard va marxar de la localitat vallesana per passar tot el dia dedicat a l'esport que l'apassiona.

Quan i per què decideixes dedicar-te només al tennis?

Als 16 vaig pensar enfocar l'esport com un camí professional. Jo i quatre nois més vam

marxar un any a viure a Sant Feliu de Guíxols en una casa on ens dedicàvem exclusivament al tennis. Després de tres anys amb aquest primer entrenador, vaig passar-ne deu amb l'Antonio Hernández. El canvi va ser bruscat perquè jo era el típic nen mimadet i molt consentit i necessitava més mà dura. L'entrenador me la va donar i em va anar molt bé.

La teva carrera esportiva ha tingut força entrebancs, això et va fer abandonar...

Amb 18 anys vaig tenir una primera lesió i em van haver d'operar d'hèmia discal. Amb 19, em vaig trencar els lliga-

ments del turmell i vaig tenir altres llessions a l'espatlla i a la cama. Van ser dues temporades força dolentes. Després, amb una vintena d'anys vaig començar a pujar al rànking i a jugar torneigs d'ATP. Amb 23 o 24 vaig tornar a tenir una lesió d'esquena i em van tornar a operar. Fa dos anys i mig se'm va desplaçar una vèrtebra. El metge em va dir que havia d'abandonar l'esport de competició perquè hi havia risc d'invalidesa. Ara fa dos anys que sóc entrenador.

Com a entrenador seguirà molt de temps al peu del canó?

Sí. Ara treballo a l'acadè-

El goteig

Com veus Mollet?

Molt maco, m'agrada molt. Veig que està creixent. Em sento molletà i sempre que pugui viuré aquí. L'escola del tennis Mollet fa un bon treball. Els darrers anys hi ha força nens petits però veig que s'ha de reivindicar que existeix aquest esport. ●

Immigració?

Sincerament, la immigració m'agrada fins a un cert punt, els musulmans no em fan gaire gràcia. Sembla que ens estiguin invaint. A més, obren comerços aquí i tenen avantatges que els autòctons no tenen, com obrir els diumenges o fins les tantes de la nit. ●

Terrorisme?

No hi veig solució. Sempre hi ha gent diferent que pensa de forma diferent. Els radicals, per molt diàleg que hi hagi, no canviaran la seva ideologia. ●

mia d'Emilio Sánchez Vicario i Sergio Casado, al Prat de Llobregat. Porto jugadors que estan entre el lloc 150 i 200 del món. Acabo de començar i l'objectiu de tot entrenador és tenir jugadors de primer nivell, si pot ser dels 100 primers del món. Això compensa molt.

El tennis el pot practicar tothom, o segons el nivell de renda que tingui?

Fins a un cert nivell pots jugar a tennis sense gastar molts diners. Però si entres en una escola de competició, ja has de pagar de la butxaca els viatges, menjars i hotels teus i de l'entrenador. ●